

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21, 62101 Lapua
Puh. 0400 805 904
hy@h-y.fi
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

**PURJEISIINI
TUULTA
ANNA**
**GE VIND
I SEGLEN**

 Herättäjäjuhlat
Vaasassa 5.-7.7.2024

lauantai 6.7.2024
iltaseurat klo 18.30
Elli Keltto

Matkasimme Aholansaaresta Toivon kyydillä takaisin kohti kotia. Telttis oli päättynyt yhteiseen messuun ja telttojen purkamisen ja pakkaamisen jälkeen oli aika lähteä. Vastapäätäni istui pieni koululainen isovanhempansa kanssa. Lapselle selvisi, että hänen isovanhemman vanha isokaveri, minun isäni, sattui istumaan penkillä hänen vieressään. Joskus 1970-luvulla oli oltu niin Aholansaaresta kuin Karhunmäessäkin. Kerroin lapselle, miten minä olin aikoinaan hänen äitinsä kanssa Aholansaaresta myös isokavereina. Ketju jatkuu. Nyt tämä lapsi oli ollut leiriläisenä saaresta minun lapseni kanssa.

Kotimatalla lapseni ikävöi uusia ystäviään, saaresta olon rauhaa tunnelmaa, teltassa nukkumista ja mieluisaa ohjelmaa. Tunsin pientä salaista iloa, vaikka väsyneen kotiin palaajan suru myös herkisti. Tuon tunteen nimittäin muistin myös itse kokeneeni. Aikoinaan kahden maan kansalaisuus konkretisoitui juuri tähän: on elämä körttipiireissä ja sitten on koululaisen arki harrastuskiireineen. Aholansaari, veisuut ja Syvärin aallot olivat jälleen saaneet yhden pienen ihmisen löytämään turvallisen yhteisön.

Olen aikanaan syntynyt Vähässäkyrössä ja elänyt lapsuuttani Kyrönjoen varressa vältellen joessa eläviä krokotiilejä, haaveillen vaasalaisen pizzerian etikkapaprikoista ja vielä yhdestä kerrasta Wasalandian Viikinkilaivassa. Paluun tein perheeni kanssa viitisen vuotta sitten, kun muutimme Lapuulle. Nyt tiedän, että krokotiilit olivat vain äitini kömpelö keino suojata meitä lapsia joen virtauksilta ja olohuoneen ikkunasta sisään pyrkiviltä jäälautoilta.

On ollut vaikeaa sopeutua saatikka myöntää ääneen, että täällä on kotini. Joki ja katajaiset noitakalliot sen lähellä ovat maisemaani. Mutta kuvaukset pohjalaisuudesta eivät ole kuvauksia itsensä ja elämänsä kanssa hapuilevasta nelikymppisestä perheenäidistä. Ne kuvaukset kertovat uhosta, syvästä uskonnollisuudesta ja kovasta työnteon eetoksesta. Pohjalaisen perinnekuvan rinnalla körttiläinen kokemus heikkoudesta ja huonommuudesta on erikoinen kudelma.

Kävin talvella mielenkiintoisen keskustelun sisarusteni kanssa näiden herättäjäjuhlien tunnuksesta: Purjeisiini tuulta anna. Kyseinen virsi on meille kaikille kovin tuttu. Sitä on lapsena laulettu lujaa ja suurella tunteella. Lapsen mielessä myrskyävällä merellä purjehtiminen oli jännittävää ja melkein maistoi vaahtopäiden suolaisuuden. Mietimme, onko virren sanoma lohduttava, taivaskotiin kaipaava, vai sittenkin kuvaus onnellisesta hetkestä, siinä hereillä ollessa. Minusta tuntui oudolta ajatella, että virren sanat kuvaisivat kaipausta taivaaseen, kuolemaan. Tuollainen kaipausta on vierasta ja pelottavaakin. Olen aina ajatellut virsien koti-ikäväkuvausten kertovan kaipuusta omaan sänkyyn, turvalliseen tuttuun paikkaan. Miksi ikävöisin johonkin, jonka olemassaolosta en voi koskaan olla aivan varma? Eikö olisi parempi keskittyä tähän tässä, tuntea tuuli poskilla, antaa sen puhdistaa ja heittää hiuksia. Nähdä pieniä asioita. Olla hetkessä ja läsnä.

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21, 62101 Lapua
Puh. 0400 805 904
hy@h-y.fi
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

**PURJEISIINI
TUULTA
ANNA**
**GE VIND
I SEGLEN**

Herättäjäjuhlat
Vaasassa 5.-7.7.2024

Me tulimme kukin tähän viikonloppuun keskeltä jotain. On se arki ennen juhlatuokionloppua ja juhlilla olon aika. Meillä on tuliaisina kaikki ne tunteet ja kokemukset, jotka arjessa koimme juuri ennen tänne tuloa. Oli se sitten vaikkapa huonosti mennyt työpalaveri juuri ennen perjantaina alkanutta kesälomaa tai ilo läheisen saamasta koulupaikasta. Yksi tulee ilon ja riemun keskeltä ja toinen huolen ja murheen kanssa. Vaikka hetkellisesti täällä ollessa nuo kokemukset voivat unohtua, on ne jälleen arjessa kohdattava. Toivon, että tämä viikonloppu on voinut olla jokaiselle juhlavieraalle hyvää oloa, armollisuuden kokemusta ja voimaantumista tuova. Hetken pysähtyminen kaukana arjesta. Aikaa itselle ja läheisille pysähtyä muiden asioiden äärelle, ajatukset toisaalle. Kokemus turvassa olemisesta. Toivottavasti täällä juhlilla me kaikki saamme luvan kanssa kokea yhteisön lohduttavaa ja koskettavaa voimaa. Laskea tuntosarvet ja antaa aistien hetkeksi levähtää. Armollisuutta itselle ja koko juhlaväelle.

Täällä tänään koen iloa siitä, että voin olla osa tätä ketjua ja sukupolvien jatkumoa. Toivottavasti pääsen tervehtimään pienen koululaisen äitiä ja vaihtamaan kuulumisia. Herkistyn ajatuksesta, että joskus kauan ennen minua ruuhkavuosien väsyttämät esiäitini ehkä tapasivat juhlilla läheisiään. Menneet sukupolvet ja tulevat. Muutaman tunnin päästä peittelen lapseni ja luemme iltarukouksen, saman jota minulle lapsena luettiin. Levolle lasken luojani... Siunaa kaikkia sukulaisia ja ystäviä. On tämä hetki nyt ja se hetki osana pitkää hetkien lankaa.